

KTO SOM A ČO MÁM V JEŽIŠOVI KRISTOVI?

Mt 5, 13:	Som soľ zeme.	Rím 8, 2:	Zákonom Ducha som oslobodený(á) od zákona hriechu a smrti.
Mt 5, 14:	Som svetlo sveta.	Rim 8, 5-6:	Mám myseľ upriamenú na veci Ducha.
Mt 10, 1:	Mám od Ježiša moc nad nečistými duchmi, aby som ich vyhánal(a) a uzdravovala) každý neduh a každú chorobu.	Rim 8, 14:	Som Božou dcérou, Božím synom.
Mt 10, 30:	Mám spočítané aj všetky vlasy na hlave.	Rim 8, 15:	Nedostal(a) som ducha otroctva, aby som sa musel(a) zasa báť, ale dostal(a) som Ducha adoptívneho synovstva, dcérstva, v ktorom volám: „Abba, Otče!"
Mt 12, 49-50:	Som Ježišovi brat, sestra, matka, ak plním vôľu Otca.	Rim 8, 16:	Mám svedectvo Ducha vo svojom srdci.
Jn 1, 12:	Stal(a) som sa Božím dieťaťom, ak som prijala Ježiša Krista.	Rim 8, 17:	Som dedičom(kou): Božím(ou) dedičom(kou) a Kristovým(ou) spoludedičom(kou).
Jn 3, 16:	Mám večný život, ak verím v Ježiša.	Rim 8, 23:	Mám prvotiny Ducha.
Jn 8, 31-36:	Som Ježišom Kristom vyslobodený(á) z otroctva.	Rim 8, 37:	Skrze Ježiša Krista som víťaz(ka).
Sk 2, 32:	Som svedkom toho, že Boh vzkriesil Ježiša z mŕtvych.	Rim 12, 5:	Som údom Kristovho tela.
Sk 3, 25:	Som dcéra, syn prorokov a zmluvy.	1 Kor 1, 30:	Som spravodlivý(á) a svätý(á).
Rim 1, 5:	Skrze Ježiša som dostal(a) milosť a apoštolský úrad.	1 Kor 2, 16:	Mám Kristovo zmýšľanie.
Rim 1, 6:	Som povolaný(á) Ježišom Kristom.	1 Kor 3, 9:	Som Božia roľa a Božia stavba.
Rim 1, 7:	Som Bohom milovaný(á), povolaný(á) svätý(á).	1 Kor 3, 16:	Som svätým Božím chrámom a prebýva vo mne Boží Duch.
Rim 3, 23-24:	Zhrešil(a) som a chyba mi Božia sláva, ale som ospravedlnený(á) zadarmo jeho milosťou, vykúpením v Kristovi Ježišovi.	1 Kor 3, 23:	Som Kristovým vlastníctvom.
Rim 5, 1:	Ospravedlnený(á) z viery žijem v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista.	1 Kor 6, 11:	Som obmytý(á), posvätený(á) a ospravedlnený(á).
Rim 5, 2:	Skrze Ježiša Krista mám prístup k tej milosti, v ktorej zotrvávam, aj sa chválím nádejou na Božiu slávu.	1 Kor 6, 15:	Moje telo je Kristovým údom.
Rim 5, 5:	Mám Božiu lásku rozliatu v srdci skrze Ducha Svätého, ktorého som dostal(a).	1 Kor 6, 19:	Som chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo mne a ktorého mám od Boha.
Rim 5, 9:	Som ospravedlnený(á) Ježišovou krvou.	1 Kor 6, 20:	Bol(a) som draho kúpený(á) krvou Ježiša Krista.
Rim 5, 10:	Som zmierený(á) s Bohom skrze jeho Syna a budem spasený(á) Jeho životom.	1 Kor 12, 4-11:	Skrze Ježiša Krista mám prístup k darom Ducha Svätého.
Rim 6, 2:	Zomrel(a) som hriechu a už v ňom nemôžem žiť.	1 Kor 12, 13:	Spolu s ostatnými kresťanmi som pokrstená v Duchu v jedno telo. Bola som napojená jedným Duchom.
Rím 6, 3:	Bol(a) som pokrstený(á) v Kristovi Ježišovi - bol(a) som pokrstený(á) v jeho smrť.	1 Kor 12, 27:	Som časťou tela Ježiša Krista.
Rim 6, 4:	Krstom som bol(a) s Ježišom pochovaný(á) v smrť, aby som tak, ako bol Ježiš vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj ja žil(a) novým životom.	1 Kor 15, 57:	Mám víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.
Rim 6, 6:	Môj starý človek bol s Ježišom ukrižovaný, aby bolo moje hriešne telo zničené, aby som už neotročil(a) hriechu.	2 Kor 1, 10:	Boh ma vyslobodil a vyslobodzuje zo smrti.
Rim 6, 11:	Som mŕtvy(a) hriechu a žijem Bohu v Kristovi Ježišovi.	2 Kor 1, 22:	Mám Ducha Svätého, ktorý je pečaťou a označením na znak, že som Božie vlastníctvo.
Rim 6, 17:	Hoci som bol(a) otrokom hriechu, zo srdca som sa podriadil(a) tomu učeniu, do ktorého som bol(a) uvedený(á).	2 Kor 2, 15:	Som Kristovou ľúbezňou vôňou pre Boha uprostred tých, čo sú na ceste spásy, i tých čo idú do záhuby.
Rim 6, 18:	Oslobodený(á) od hriechu som sa stal(a) služobníkom(icou) spravodlivosti.	2 Kor 2, 17:	Nie som ak mnohí, čo falšujú Božie slovo, ale hovorím úprimne ako z Boha a pred Bohom v Kristovi.
Rim 8, 1:	Viac pre mňa niet odsúdenia, ak som v Kristovi Ježišovi.	2 Kor 3, 2:	Som napísaný list, ktorí poznajú a čítajú všetci ľudia.
		2 Kor 3, 3:	Som Kristov list napísaný nie atramentom, ale Duchom živého Boha, nie na kamenných tabuliach ale na tabuliach srdca.
		2 Kor 3, 6:	Som súci(a) za služobníka(čku) Novej zmluvy, a nie litery, ale Ducha.
		2 Kor 3, 12:	Mám nádej.
		2 Kor 3, 18:	Som premieňaný(á) Pánovým Duchom na Jeho, čoraz slávnejší obraz.
		2 Kor 3, 18:	Som Duchom Svätým pretváraný(á) na Pánovu podobu.

2 Kor 4, 5:	Som služobník(ica) blížnych pre Ježiša.		
2 Kor 4, 7:	Poklad, ktorým je Ježiš Kristus a jeho evanjelium, mám v hlinenej nádobe, aby mal Boh zvrchovanú moc.	Gal 3, 27:	Obliekol(ia) som si Krista.
		Gal 3, 29:	Keď som Kristov(a), som Abrahámovým potomstvom a podľa prislúbenia dedičom(kou).
2 Kor 4, 8:	Zo všetkých strán som sužovaný(á), ale nie som stiesnený(á), som bezradný(á), ale nepoddávam sa.	Gal 4, 6:	Pretože som syn (dcéra), poslal Boh do môjho srdca Ducha svojho Syna a on volá: „Abba, Otče!"
2 Kor 4, 9:	Som prenasledovaný(á), ale nie som opustený(á), zrážajú ma, ale nehyniem.	Gal 4, 9:	Už poznám Boha a On pozná mňa.
2 Kor 4, 10:	Stále nosím na tele Ježišovo umieranie, aby sa na mojom tele zjavil aj Ježišov život.	Gal 4, 7:	Už nie som otrokyňa, otrok ale dcéra, syn.
2 Kor 4, 11:	Ustavične sa vydávam na smrť pre Ježiša, aby sa aj Ježišov život zjavil na mojom smrteľnom tele.	Gal 4, 31:	Nie som dieťaťom „otrokyne", ale „slobodnej".
2 Kor 4, 13:	Mám ducha viery.	Gal 5, 13:	Som povolaný(á) pre slobodu.
2 Kor 5, 1:	Mám od Boha príbytok zhotovený nie rukou, ale večný dom v nebi.	Gal 5, 24:	Patrím Kristovi a preto som ukrižoval(a) svoje telo s vášňami a žiadosťami.
2 Kor 5, 5:	Boh mi dal záväzok Ducha.	Gal 6, 10:	Ešte mám čas.
2 Kor 5, 6:	Som stále plný(á) dôvery a viem, že kým som doma v tele, som vzdialený od Pána	Gal 6, 14:	Som ukrižovaný(á) svetú.
2 Kor 5, 8:	Som plný(á) dôvery a radšej sa chcem vzdialiť z tela a bývať u Pána	Ef 1, 3:	V Kristovi som požehnaný(á) všetkým nebeským duchovným požehnaním.
2 Kor 5, 17:	V Kristovi som novým stvorením. Staré sa pominú a nastalo nové.	Ef 1, 4:	V Kristovi si ma Boh ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby som bol(a) pred jeho tvárou svätý(á) a nepoškvrnený(á) v láske.
2 Kor 5, 20:	Som Kristovým(ou) vyslancom(kyňou) a akoby Boh napomínal skrze mňa.	Ef 1, 5:	Podľa dobrotvého rozhodnutia božej vôle som predurčený(á), aby som sa skrze Ježiša Krista stal(a) jeho adoptovaným synom (dcérou).
2 Kor 5, 21:	V Ježišovi Kristovi som povolaný(á) stať sa Božou spravodlivosťou.	Ef 1, 6:	Som prijatý(á) ako milovaný(á).
2 Kor 6, 4:	Vo všetkom sa odporúčam ako Boží(ia) služobník(ica).	Ef 1, 7:	Som vykúpený(á).
2 Kor 6, 16:	Som chrám živého Boha.	Ef 1, 3:	Som štedro zahrnutý(á) milosťou vo všetkej Božej múdrosti a rozumnosti.
2 Kor 7, 1:	Mám prislúbenia.	Ef 1, 12:	Som povolaný(á) byť na chválu Božej slávy.
2 Kor 8, 9:	Poznám milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, stal sa pre mňa chudobným, aby som sa ja jeho chudobou obohatil(a).	Ef 1, 13-14:	Som zapečatený(á) Duchom a On je záväzkom môjho dedičstva.
2 Kor 11,2:	Som zasnúbený(á) jednému mužovi, aby som bol(a) odovzdaný(á) Ježišovi Kristovi.	Ef 2, 3:	Viac nežijem v zlych žiadostiach mojej hriešnej prirodzenosti a viac nie som dieťaťom hnevu.
Gal 2, 16:	Nie som ospravedlnený(á) zo skutkov podľa zákona, ale iba skrze vieru v Ježiša Krista. Uveril(a) som v Ježiša, aby som bol(a) ospravedlnený(á) z viery v Krista, a nie zo skutkov podľa zákona, lebo zo skutkov podľa zákona nebude ospravedlnený nijaký človek.	Ef 2, 5:	Som ukrižovaný(á) a živý(á) s Kristom.
Gal 2, 19:	Skrze zákon som zomrel(a) zákonu, aby som žil(a) Bohu. S Kristom som pribitý(á) na kríž.	Ef 2, 6:	Som vzkriesený(á) a mám miesto v nebi.
Gal 2, 20:	Žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal za mňa svoj život.	Ef 2, 8:	Som spasený(é) milosťou skrze vieru.
Gal 3, 7:	Som Abrahámov syn (dcéra).	Ef 2, 10:	Som jeho dielo, stvorený(á) v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky.
Gal 3, 9:	Som žehnaný(á) s veriacim Abrahámom.	Ef 2, 13:	V Kristovi Ježišovi som sa ja, čo som bol(a) kedysi ďaleko, stal(a) skrze Kristovu krv blízky(mou).
Gal 3, 13:	Som vykúpený(á) spod kliatby zákona tým, že sa Ježiš Kristus za mňa stal kliatbou, lebo je napísané: „Prekliaty je každý, kto visí na dreve“.	Ef 2, 18:	Skrze Krista mám v Duchu prístup k Otcovi.
Gal 3, 25:	S Ježišom Kristom a v Duchu Svätom už nepodlieham zákonu.	Ef 2, 19:	Už nie som cudzinec(ka) ani prišelec(kyňa), ale som spoluobčan(ianka) svätých a patrím do Božej rodiny.
Gal 3, 26:	Skrze vieru v Kristovi Ježišovi som Božím	Ef 2, 20:	Som postavený(á) na základe apoštolov a prorokov.
		Ef 2, 22:	V Kristovi som vbudovaný(á) do Božieho príbytku v Duchu.
		Ef 3, 6:	Som spoludedičom, spoluúdom a spoluúčastníkom prislúbenia v Kristovi Ježišovi skrze evanjelium.
		Ef 3, 12:	Skrze vieru v Krista mám odvahu a prístup k Bohu v slobode a dôvere.
		Ef 4, 1:	Dostalo sa mi povolania od Pána.

Ef 4, 4:	Som povolaný(á) v jednej nádeji svojho povolania.	1 Sol 5, 8:	Patrím dňu.
Ef 4, 7:	Dostal(a) som milosť podľa miery, akou ma obdaroval Kristus.	1 Sol 5, 9:	Boh ma neurčil pre hnev, ale aby som získal(a) spásu skrze nášho Pána Ježiša Krista.
Ef 4, 21:	Som vyučovaný(á) v Kristovi.	2 Sol 1, 5:	Budem uznaný(á) za hodného(u)Božieho kráľovstva.
Ef 4, 30:	Som označený(á) pečat'ou Ducha Svätého na deň vykúpenia.	1Tim 6, 12:	Som povolaný(á) do večného života.
Ef 5, 8:	Kedysi som bol(a) tmou, ale teraz som svetlom v Pánovi.	2 Tim 1, 9:	Som spasený(á) a povolaný(á) svätým povolaním, nie pre moje skutky, ale z Božieho rozhodnutia a milosť, ktorú som dostal(a) v Kristovi Ježišovi pred večnými vekmi.
Ef 5, 30:	Som údom Jeho tela.	2 Tim 2, 11:	Ak som s Kristom zomrel(a), budem s ním aj žiť.
Ef 6, 10n:	Som Božím bojovníkom, Božou bojovníčkou.	Tít 3, 3-7:	Som spasený(á), znovuzrodený(á), obnovený(á) Duchom Svätým a ospravedlnený(á) Božou milosťou.
Flp 1, 6:	Mám presvedčenie, že Ten, ktorý vo mne začal dobré dielo, ho aj dokončí.	Hebr 2, 14:	Pretože som Božie dieťa, mám účasť na krvi a tele.
Flp 1, 29:	Dostal(a) som milosť nielen v Krista veriť, ale aj trpieť pre neho.	Hebr 3, 1:	Som účastníkom(čkou) nebeského povolania.
Flp 4, 13:	V Kristovi všetko môžem, vládzem.	Hebr 3, 6:	Som Otcovým domom.
Kol 1, 4:	Mám lásku k všetkým svätým.	Hebr 3, 14:	Stal(a) som sa účastníkom(čkou) Krista.
Kol 1, 5:	Mám nádej uloženú v nebi.	Hebr 4, 14:	Mám vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, ktorý cíti s mojimi slabosťami, lebo bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.
Kol 1, 12:	Som schopný(á) mať podiel na Jeho vlastníctve.	Hebr 4, 16:	Mám prístup k trónu milosti.
Kol 1, 13:	Som vytrhnutý(á) z moci tmy a prenesený(á) do Božieho kráľovstva.	Hebr 7, 26:	Mám svätého, nevinného, nepoškvrneného veľkňaza, oddeleného od hriešnikov, povýšeného nad nebesia.
Kol 1, 14:	V Ježišovi Kristovi mám vykúpenie a odpustenie hriechov.	Hebr 8, 1:	Mám takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu velebnosti.
Kol 1, 22:	Skrze Krista som zmierený(á) s Bohom, aby si ma postavil pred svoju tvár svätého(ú), nepoškvrneného(ú) a bez úhony.	Hebr 10, 19:	Mám smelú dôveru, že vojdem do Svätyne skrze Ježišovu krv.
Kol 2, 10:	V Kristovi som naplnený(á).	Hebr 10, 21:	Mám veľkňaza nad Božím domom, ktorým som.
Kol 2, 11:	V Kristovi som bol(a) obrezaný(á) obriezku urobenou nie rukou, ale obriezku Kristovou, vyzlečením hriešneho tela.	Hebr 10, 22:	Mám svedomie očistené od viny.
Kol 2, 12:	S Ježišom som bol(a) pochovaný(á) v krste a v ňom som bol(a) s ním aj vzkriesený(á) vierou v moc Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych.	Hebr 10, 34:	Mám lepší a trvalejší majetok, než je ten pozemský.
Kol 2, 13:	Aj mňa, čo som bol(a) mŕtvý(a) v hriechoch a neobriezke svojho tela, oživil s Kristom a odpustil mi všetky hriechy.	Hebr 12, 1:	Som obklopený(á) oblakom svedkov.
Kol 2, 14:	Kristus odstránil môj dlžobný úpis, ktorý bol mojimi nariadeniami proti mne a prekážal mi tým, že ho pribil na kríž.	Hebr 12, 22-24:	Priblížil(a) som sa k vrchu Sion a k mestu živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu, k myriadám anjelov, k slávnostnému zhromaždeniu, a k spoločenstvu prvorodených, ktorí sú zapísaní v nebi, k Bohu, sudcovi všetkých, K duchom spravodlivých, ktorí už dosiahli dokonalosť, k Ježišovi, prostredníkovi novej zmluvy, a k pokropeniu krvou, ktorá volá hlasnejšie ako Ábelova.
Kol 3, 3:	Zomrel(a) som s Kristom a môj život je s Ním ukrytý v Bohu.	Jak 1, 18:	Som z Božej vôle zrodený(á) slovom pravdy, aby som bol(a) ako prvotina jeho stvorenia.
Kol 3, 9-10:	Moja prirodzenosť je zmenená.	1 Pt 1, 3-4:	Otec ma znovuzrodil pre živú nádej, pre neporušiteľné, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo.
Kol 3, 12:	Som Boží(a) vyvolený(á), svätý(á) a milovaný(á).	1 Pt 1, 15:	Som povolaný(á) k svätosti.
Kol 3, 15:	Som povolaný(á) pre Kristov pokoj.	1 Pt 1, 18-19:	Bol(a) som vykúpená drahou krvou Krista.
1 Sol 1, 9:	Od modiel som sa obrátil(a) k živému a pravému Bohu, aby som mu slúžil(a).	1 Pt 1, 23:	Som znovuzrodený(á) nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného: Božím slovom, živým a večným.
1 Sol 1, 10:	Ježiš ma zachraňuje od budúceho hnevu.	1 Pt 2, 3:	Už som okúsil(a), aký dobrý je Pán.
1 Sol 4, 7:	Boh ma nepovolal pre nečistotu, ale pre posvätenie.		
1 Sol 5, 4:	Nie som vo tme, aby ma deň Pánovho príchodu prekvapil ako zloděj.		
1 Sol 5, 5:	Som dcérou, synom svetla a dcérou, synom dňa. Nepatrím noci ani tme.		

1 Pt 2,9:	Som príslušník(čka) vyvoleného rodu, kráľovského kňazstva, svätého národa, ľudu určeného na vlastníctvo.	2 Pt 1, 9:	Som očistený(á) od minulého hriechu.
1 Pt 2,10:	Teraz som Božím ľuďom. Ja, čo som predtým milosrdenstvo nedosiahol(la), som teraz skrze Ježiša milosrdenstvo dosiahol(la).	2 Pt 1, 12:	Som utvrdený(á) v pravde.
1 Pt 2, 11:	Som milovaný(á). Na tomto svete som cudzinec(ka) a pútnik(čka).	1 Jn 1, 7-9:	Mám odpustené hriechy a som očistený(á) Ježišovou krvou.
1 Pt 2, 24:	Som uzdravený(á), zomrel(a) som hriechu a žijem spravodlivosti.	1 Jn 1, 12:	Pre jeho meno mám odpustené hriechy.
1 Pt 2, 25:	Bol(a) som ako blúdiaca ovca, ale teraz som sa vrátil(a) k pastierovi a biskupovi svojej duše.	1 Jn 1, 14:	Som silný(á), Božie slovo ostáva vo mne a premohol(la) som Zlého.
1 Pt 3, 9:	Som povolaný(á), aby som dostal(a) dedičstvo požehnania.	1 Jn 1, 20:	Mám pomazanie od Svätého a viem to.
1 Pt 5, 10:	Som povolaný(á) Otcom v Kristovi Ježišovi do jeho večnej slávy.	1 Jn 2, 1:	Mám u Otca zástancu: Ježiša Krista, spravodlivého.
2 Pt 1, 1:	Mám dar vzácnnej viery v Ježiša Krista.	1 Jn 2, 25:	Mám prisľúbenie večného života.
2 Pt 1, 3:	Kristova božská moc mi darovala všetko, čo treba pre život, a nábožnosť poznáním toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a mocou.	1 Jn 2, 27:	Mám od Boha pomazanie, ktoré ma vo všetkom poučá, je pravdivé - nie je lžou a ostáva vo mne.
2 Pt 1, 4:	Mám vzácne a veľmi veľké prisľúbenia, aby som skrze ne mala účasť na Božej prirodzenosti.	1 Jn 3, 1:	Volám sa Božím dieťaťom a ním aj som.
		1 Jn 3, 2:	Teraz som Božím dieťaťom a ešte sa neukázalo, čím budem.
		1 Jn 4, 4:	Som z Boha a mám víťazstvo, lebo ten, ktorý je vo mne je väčší ako ten, ktorý je vo svete.
		1 Jn 5, 4-5:	Premohol(la) som svet.
		1 Jn 5, 13:	Mám k Bohu dôveru, že ma počuje, keď o niečo prosím v jeho mene a viem aj to, že dostanem, o čo som ho žiadal(a).
		1 Jn 5, 20:	Mám schopnosť poznať toho Pravého, lebo prišiel Boží Syn. A ja som v tom pravom, v jeho synovi Ježišovi Kristovi.

Božia odpoveď na démonické predstavy o Bohu

AD Preťažujúci boh výkonu:

„Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.“ (Lk 4,18–19)

*„Čo teda na to povieme? Ak je Boh za nás, kto je proti nám? **Ked’ on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?**“ (Rim 8,31n)*

„Lebo ak sme boli zmierení s Bohom smrťou jeho Syna vtedy, keď sme boli nepriateľmi, tým skôr už ako zmierení budeme spasení jeho životom.“ (Rim 5,10)

*„On nás spasil a povolal svätým povolaním, **nie pre naše skutky, ale zo svojho rozhodnutia a milosti**, ktorú sme dostali v Kristovi Ježišovi pred večnými vekmi.“ (2 Tim 1,9)*

AD Boh trestajúci a odsudzujúci

„Či môžem mať záľubu v smrti hriešnika? – hovorí Pán, Boh – a či nie v tom, aby sa odvrátil od svojich ciest a žil?“ (Ez 18,23)

„Otec nikoho ani nesúdi, ale všetok súd odovzdal Synovi, aby si všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca.“ (Jn 5,21-23)

„Ak niekto počúva moje slová a nezachováva ich, ja ho nesúdím, lebo som neprišiel svet

súdiť, ale svet spasíť. “ (Jn 12,47)

„Kto obžaluje Božích vyvolencov? Boh, ktorý ospravedlňuje? A kto ich odsúdi? Kristus Ježiš, ktorý zomrel, ba viac - ktorý bol vzkriesený, je po pravici Boha prihovára sa za nás?“ (Rim 8,33n)

„Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil. Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodného Božieho Syna. A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo...“ (Jn 3,17-19)

AD Boh vzdialený a nekonkrétny

„Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; ty vieš, či sedím a či stojím. Už zďaleka vnímaš moje myšlienky: či kráčam a či odpočívam, ty ma sleduješ. A všetky moje cesty sú ti známe. Hoci ešte slovo nemám ani na jazyku, ty, Pane, už vieš, čo chcem povedať. Obklopuješ ma spredu i zozadu a kladieš na mňa svoju ruku. ...“ (Ž 139)

„Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané.“ (Mt 10,30)

„Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, ... urobil celé ľudské pokolenie, aby obývalo celý povrch zeme; určil im vymedzený čas a hranice ich bývania, aby hľadali Boha, ak by ho dajako nahmatali a našli hoci od nikoho z nás nie je ďaleko. Lebo v ňom žijeme, hýbeme sa a sme.“ (Sk 17,24-28)

„Keďže teda máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. Ved' nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; ved' bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.“ (Hebr 4,14n)

- Boh naplno zaangažovaný v našom osude a živote:

„Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohanovia. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; ved' váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili.“ (Mt 6,7n)

„A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímavý? Hovorím vám: Zaraz ich obráni. Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ (Lk 18,7n)

AD Boh – manipulátor

„Na počiatku stvoril Boh človeka a ponechal mu možnosť rozhodnúť sa. Dal mu svoje príkazy a ustanovenia. Ak chceš zachovávať príkazy, zachovávajú ťa, a máš mu večne preukazovať žiadanú vernosť. Položil pred teba vodu a oheň: čiaň rukou po tom, čo si vyvolíš. Pred človekom leží život a smrť, dobro a zlo: dostane to, čo sa mu ľúbi.“ (Sir 15,14-18)

- Preto sa ani veci vždy nevyvíjajú podľa Boha:

„Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní, koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod

krídla, a nechceli ste! Hľa, váš dom vám ostáva pustý. “ (Mt 23,37n)

AD Boh smrti, smútku, oberajúci a obmedzujúci

„Ved’ Božie kráľovstvo nie je jedlo a nápoj, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom. “ (Rim 14,17)

„Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto by pre mňa a pre evanjelium opustil dom alebo bratov a sestry alebo matku a otca alebo deti alebo polia, aby nedostal stonásobne viac; teraz, v tomto čase, domy, bratov, sestry, matky, deti i polia, hoci s prenasledovaním, a v budúcom veku večný život. “ (Mt 10,28-31)

„Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie. “ (Jn 10,10)

„Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene. Proste a dostanete, aby vaša radosť bola úplná. “ (Jn 16,24)

„A Ježiš chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu medzi ľudom. “ (Mt 4,23)

AD Boh „prevažne neškodný“

- Cieľavedomý a „prísny“ Otec, vychovávajúci si synov a dcéry na svoj obraz – zbožšťujúci ich!

„A zabudli ste na povzbudenie, ktoré sa vám prihovára ako synom: "Syn môj, nepohrdaj Pánovou výchovou, ani neklesaj, keď ťa on karhá. Lebo koho Pán miluje, toho tresce, a šľahá každého, koho prijíma za syna.“ Je na vašu nápravu, čo znášate. Boh s vami zaobchádza ako so synmi. A ktorého syna by otec nekarhal? Ak ste mimo výchovy, na ktorej dostali účasť všetci, potom ste nemanželské deti, a nie synovia! A potom aj naši telesní otcovia nás vychovávali a vážili sme si ich. Nepodriadime sa tým viac Otcovi duchov a budeme žiť?! A oni nás karhali na krátky čas a tak, ako sa im videlo, on však kvôli tomu, čo je užitočné, aby sme mali účasť na jeho svätosti. Pravda, každá výchova v prítomnosti sa nezdá radostná, ale krušná; neskôr však prináša upokojujúce ovocie spravodlivosti tým, ktorých ona vycvičila. Preto vzpružte ochabnuté ruky a podlomené kolená!“ (Hebr 12,5-12)

- Náročná cesta, vedúca k cieľu:

„Potom vás vydajú na mučenie, budú vás zabíjať, a všetky národy vás budú nenávidieť pre moje meno. Vtedy mnohí odpadnú a budú sa navzájom udávať a nenávidieť. Vystúpi mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých. A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený. “ (Mt 24,9-13)

Často kladené otázky

1) Čo znamená, že Boh je SUDCA?

Podstatu tohto súdu osvetľuje sám Ježiš, keď vraví:

⁴⁴ Ježiš zvolal: „Kto verí vo mňa, nie vo mňa verí, ale v toho, ktorý ma poslal. ⁴⁵ A kto vidí mňa, vidí toho, ktorý ma poslal. ⁴⁶ Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo tmách. ⁴⁷ Ak niekto počúva moje slová a nezachováva ich, ja ho nesúdím, lebo som neprišiel svet súdiť, ale svet spasiť.

⁴⁸ *Kto mnou pohŕda a neprijíma moje slová, má svojho sudcu: slovo, ktoré som hovoril, bude ho súdiť v posledný deň.* ⁴⁹ *Lebo ja som nehovoril sám zo seba, ale Otec, ktorý ma poslal, ten mi prikázal, čo mám povedať a čo mám hovoriť.* ⁵⁰ *A viem, že jeho príkaz je večný život. Čo teda hovorím, hovorím tak, ako mi povedal Otec.*“ (Jn 12,44–50)

A inde zase konštatuje:

¹⁶ *Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.* ¹⁷ *Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.* ¹⁸ *Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.* ¹⁹ *A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé.* ²⁰ *Ved' každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené.* ²¹ *Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.* (Jn 3,16–21)

Podľa Ježiša každý človek, kto od Neho prijme spásu, je spasený a preto nemôže byť súdený a ani odsúdený (v. 18) – a zakrátko pochopíme, prečo to tak je¹.

Naopak, kto od Ježiša spásu neprijal, sám sa odsúdil na jej stratu a nevlastnenie (v. 19). Ježiš ako sudca vlastne iba konštatuje a potvrdzuje toto samoodsúdenie sa človeka.

Aby sme to lepšie pochopili, uvedomme si, že **aj v našom bežnom živote rozoznávame dve formy súdu:**

- Tou **prvou je prax trestného súdu**. Na tomto súde – ak sa dokáže vina obžalovaného – sudca svojou autoritou odsúdi obvineného na súd, ktorý mu sám vymyslí (v intenciách zákona) a uloží podľa svojho úsudku. Tento trest nie je logickým následkom zločinu. Je uložený zvonka a sudca – keby sa tak rozhodol – by ho vôbec nemusel uložiť.

- **Druhou je prax rozhodcu** (nazývaného v staršej literatúre často a príhodne aj „sudcom“) napr. pri futbalovom zápase. On nie je ten, kto na základe nejakého ukazateľa rozhodne, ktoré mužstvo

a o koľko za trest prehralo. Prehra je logickým dôsledkom mizernej hry mužstva a rozhodca (sudca) iba potvrdzuje, že mužstvo naozaj a práve o toľko a toľko gólov prehralo.

Podľa Biblie Boh súdi týmto druhým spôsobom. Neukladá trest zvonka. Ako konštatuje Katechizmus Katolíckej cirkvi:

Aby sme pochopili túto cirkevnú náuku a prax, treba si uvedomiť, že hriech má dvojaký následok. Ťažký hriech nám odníma spoločenstvo s Bohom, a tým nás robí neschopnými večného života, ktorého strata sa nazýva "večným trestom" za hriech. Na druhej strane, každý hriech, aj ľahký, zapríčiňuje nezdravé pripútanie k stvoreniam, ktoré potrebuje očisťovanie tak tu na zemi ako aj po smrti, v stave, ktorý nazývame očisťec. Toto očisťovanie oslobodzuje od takzvaného "časného trestu" za hriech. Oba tieto tresty sa nemajú chápať ako nejaký druh pomsty, ktorú Boh ukladá zvonku, ale ako čosi, čo vyplýva zo samej povahy hriechu. Obrátenia, ktoré pochádzajú z vrúcnej lásky, môže dosiahnuť úplné očistenie hriešnika, takže už niet nijakého trestu. (KKC 1472)

Boh ponecháva človekovi slobodu, aby sa sám slobodne rozhodol prijať Ním ponúkanú spásu, alebo sa rozhodol ju odmietnuť. Ak človek spásu prijme, Boh svojim „sudcovským výrokom“ tento fakt potvrdí – spolu s Neho plynúcim a darovaným „nárokom“ na spoločenstvo Neba. Ak človek tento Dar odmietne, Boh opäť svojim výrokom – a s veľkou bolesťou – túto jeho voľbu potvrdí a umožní mu tak žiť zatratenie, ktoré si človek slobodne a vedome vyvolil ako „lepšiu alternatívu“.

Filozof J. P. Moreland na to vraví: „*Peklo bude večným monumentom ľudskej dôstojnosti a veľkosti samostatného rozhodovania sa človeka. Je to chránené miesto, kde Boh hovorí dve dôležité veci: „Slobodu rozhodovať sa rešpektujem až tak, že nikoho nebudem nútiť ísť tam, kam ja chcem, a nositeľov mojej podoby si tak veľmi vážim, že ich nikdy nezničím.“* A preto každý človek, ktorý si toto riešenie zvolí, môže ho slobodne prežívať až naveky... Pavel Evdokimov píše: „*Vo vzťahu k Bohu, ktorý nikoho nenúti, aby Ho miloval, je existencia pekla svedectvom toho, že Boha milujeme slobodne. Práve táto sloboda plodí peklo, pretože môžeme vždy povedať „nebud' vôľa Tvoja“, a sám Boh proti týmto slovám nič nez môže.“*

Katechizmus Katolíckej cirkvi je v tomto smere jasný: *Kristus je Pán večného života. Jemu, ako Vykupiteľovi sveta prináleží plné právo konečného súdu skutkov a*

¹ Byť spasený = byť Božím synom, stať sa Bohom. A Boží syn predsa nemôže byť súdený!

ľudských sŕdc. Toto právo "nadobudol" skrze svoj Kríž. Aj Otec "odovzdal celý súd Synovi" (Jn 5,22).⁶⁰⁷ No Syn neprišiel súdiť, ale spasit', rozdávať život, ktorý má v sebe. Odmietnutím milosti sa v tomto živote už súdi každý sám, dostane podľa svojich skutkov a dokonca sa môže odsúdiť aj naveky, keď odmietne Ducha lásky. (KKC 679)

Peklo je vlastne niečo, čo už dôverne poznáme: je to v konečnom dôsledku svet, do ktorého sme sa narodili a v ktorom žijeme. Pavol Evdokimov vraví: „...peklo je medzi nami. Tento pojem síce býva nadužívaný, ale aj napriek tejto inflácii býva život takto trvalo označovaný: peklo nešťastnej lásky, peklo manželského života, peklo prítomnosti druhého, peklo seba samého. Je to peklo šité človekovi na mieru, vpadá do našej intimity, stáva sa všedným prvkom, známym a predsa drvivým. Líši sa síce od obrazov stredovekých majstrov, či od plátien Boschových, Goyových, alebo Tanca smrti, ale tým je iba reálnejšie. ... Marcel Jouhandeau vyjadruje podstatu: „Môžem proti Bohu vybudovať celú ríšu, s ktorou Boh nemôže urobiť vôbec nič; a to je peklo.““ Svet bez Boha a mimo Boha, to je peklo a od toho „eschatologického Pekla“ sa líši iba v dvoch veciach: stále doň ešte prenikajú záblesky Božieho svetla a stále to ešte nie je stav trvalý, je ešte stále možné obrátenie.

2) Prečo je podmienkou spásy UTRPENIE?

Biblia skutočne spomína utrpenie, obeť a bolesť ako niečo, s čím sa človek na ceste k Bohu potýka. Dôvody sú najmenej tri:

Jednota s Bohom.

Spása sa uskutočňuje cez jednotu s Kristom. Jednota ale v sebe alebo zahŕňa všetko – dobré aj zlé, radostné aj bolestné – alebo nie je jednotou, ale iba vypočítavosťou a využívaním. Preto v Biblii Pavol hovorí:

„Ale ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení.“ (Rim 8,17)

V tomto úryvku Pavol používa tri veľmi podobné slová:

- *synkleronomos* – „*kleronomos*“ označuje niekoho, kto niečo dostáva ako dar do vlastníctva. Všeobecne sa toto slovo používa o dedičoch. Predpona „syn“ potom označuje zdieľanie niečoho:

označuje niekoho, kto sa s dedičom delí o jeho dedičstvo, zdieľajú sa navzájom. V našom preklade je to onen „spoludedič“.

- *sympaschó* – opäť tá istá predpona „syn“. V tomto prípade označuje niekoho, kto zdieľa s niekým iným jeho bolesti, utrpenia. Je to spolutrpiteľ, sú-druh v utrpení a námahe.

- *syndoxazó* – tá istá predpona teraz označuje slovo „spoluoslávnený“ – teda ten, kto má podiel a zdieľa s niekým iným jeho slávu.

V praxi teda Pavlova veta znie asi takto: „*Sme spoludedičia Krista, ale len vtedy, ak sme zároveň aj spolutrpitelia Krista, aby sme tak boli aj spoluoslávenci Krista.*“ Silný dôraz je daný práve na ono „zdieľanie“ všetkého vo všetkom.

Ak chceme vidieť, čo trápi Ježišovo srdce, stačí ak si vypočujeme slová Biblie:

„⁴¹ Keď sa priblížil a zazrel mesto, plakal nad ním ⁴² a hovoril: „Kiež by si aj ty v tento deň spoznalo, čo ti prináša pokoj!“ (Lk 19,41n).

Sám rozpráva príbeh o Pastierovi, ktorý napriek únave a spaľujúcej horúčosti dňa s úzkosťou v srdci hľadá stratenú ovcu. A keď ju nájde, nehladá na nič, zozbiera posledné sily a na pleciah ju odnesie domov do košiara (Lk 15,4–6). Ak chceme vidieť Ježišovo utrpenie, tak potom je to utrpenie, ktoré je ovocím námahy a starostlivosti o spásu všetkých ľudí. Ježiš sa úplne zasuvcuje spásu všetkých ľudí (Jn 18,37), v tejto službe postupne obetuje všetko (Mt 8,20) a nakoniec aj to posledné: holý život (2 Kor 5,14).

Námaha rastu

Spása nie je o tom, že niečo *dostaneme*, ale že sa niečím (niekým) *staneme*. Podstatou kresťanstva teda nie je „sekať dobrotu“, aby sme za to dostali „cukrík“ spásy. Podstatou kresťanstva je rast, prerod na Božích synov a dcéry, zbožštenie.

Rast ale so sebou prináša námahu, bolesť a utrpenie. Bežne ho v živote prežívame: športovec sa namáha a trpí na tréningu, aby rástli jeho svaly a výkonnosť. Robotník sa namáha a trpí v robote, aby zarobil peniaze. Školák trpí ranným vstávaním, musí často vymeniť hru za učenie, hračky za zošity a knihy a namáhavo študovať. Podobne aj úsilie spojené s prerodom na synov a dcéry Boha predpokladá ochotu vynaložiť ho, zniesť bolesť s ním spojenú a prípadne aj obeť.

Bolesť zomierania

Jedným zo základných faktorov rastu je aj to, že odumierame tomu, čím sme boli doteraz – starému

človekovi – a rodíme sa ako nové stvorenie. Biblia o tom hovorí:

„Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrti, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriechne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu. Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmyšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.“ (Rim 6,4-11).

Toto zanechávanie starého môže niekedy sprevádzať bolesť, niekedy strach a úzkosť...

Podstatné ale je...

...že ovocie tejto námahy prerodu ďaleko ju presahuje. Ako vraví Biblia:

„⁶ Preto sa radujete, hoci sa teraz, ak treba, trochu aj rmútite pre rozličné skúšky, ⁷ aby vám vaša vyskúšaná viera, omnoho vzácnejšia ako pominuteľné zlato, ktoré sa tiež skúša ohňom, bola na chválu, slávu a česť vtedy, keď sa zjaví Ježiš Kristus. ⁸ Vy ho milujete, hoci ste ho nevideli. Ani teraz ho nevidíte, ale veríte a jasáte nevýslovnou radosťou, plnou slávy, ⁹ že dosahujete cieľ svojej viery - spásu duší.“ (1 Pt 1,6–9)

„¹⁸ A myslím, že utrpenia tohoto času nie sú hodny porovnávaní s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť. ¹⁹ Ved' stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia. ²⁰ Lebo stvorenie bolo podrobené márnosti - nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil a dal mu nádej, ²¹ že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí. ²² Ved' vieme, že celé stvorenie spoločne vzdychá a zvíja sa v pôrodných bolestiach až doteraz. ²³ A nielen ono, ale aj my sami, čo máme prvotiny Ducha, aj my vo svojom vnútri vzdycháme a očakávame adoptívne synovstvo, vykúpenie svojho tela.“ (Rim 8,18–23)

Nejedná sa teda o bolesť, spôsobenú odmietavým postojom Boha voči nám, či Jeho posadnutosťou bolesťou, trápením a Jeho skúposťou. Je to bolesť

rastu, v ktorej ovocie nekonečne presahuje bolesť a obeť k nemu vedúce.

3) Ak je spása zadarmo a nemusím si ju ZASLÚŽIŤ, prečo potom nie sú všetci ľudia na svete spasení?

Podobne by sme sa mohli pýtať: ak je napríklad vzdelanie zadarmo a prístupné všetkým ľuďom, prečo nie sú všetci ľudia akademici a doktori?

Spása je stav, pre ktorý sa rozhodujeme a ktorý si osvojujeme. Boh ho dáva každému a úplne zadarmo a nikto si nemusí tento dar nijako zasluhovať.

Ale z našej strany je potrebné tento dar prijať. Boh nám ponúka, že môžeme byť synmi Boha a žiť ako Boh. Z našej strany to potom vyžaduje rozhodnutie Bohu uveriť, zamilovať si Ho ako Otca, prijať identitu synov Boha a začať žiť a konať ako Boh. Bez tohto rozhodnutia spása možná nie je...

4) Ak sa Boh stará o to, čo sa deje vo svete, ako môže DOPUSTIŤ všetko to zlo?

Dôvod je jednoduchý:

K spásy musí človek byť slobodný, pretože iba slobodný tvor je schopný dôvery, lásky a následne zbožštenia. Preto nie je možné, aby Boh ovládal a manipuloval človeka.

Boh by iste radšej videl svet krásny a plný radosti (o tom bol nakoniec Raj), ale bez spolupráce človeka nie je možné tento stav nijako na človekovi vynútiť bez toho, aby utrpela dôstojnosť a sloboda človeka. Bez nich by ale spása bola nemožná. Vymeniť pár rokov života na zemi za stratu spásy naveky – to by nebol dobrý obchod. Preto Boh ponecháva slobodu človeka nedotknutú a to aj za cenu toho, že svet sa nerozvíja podľa Božích predstáv a je v ňom zlo.

Boh ale má dosť moci na to, aby aj zo zla dokázal vyťažiť dobro pre človeka, ktorý s Ním spolupracuje a zotrúva v Ňom. Presne toto má na mysli Biblia, keď vraví:

„²⁸ Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré; tým, čo sú povolani podľa jeho rozhodnutia.“ (Rim 8,28)